

Respostes a la ciutadania del PSC al Ple de 16/12/2015

Sra. Maria Jesús Sinfreu

Quines tasques fa actualment el gerent de l'Ajuntament d'Esplugues que facin necessari el seu treball? Quants anys enrere aquest càrrec no existia?

El senyor Sanz:

“Doncs, actualment no hi ha gerent a l'Ajuntament, per tant, no hi ha tasques associades. I pel que fa a anys enrere, la figura del gerent es va nomenar per primera vegada el 8 de juny de 1991, i ha estat el 29 de juliol del 2015 quan ha desaparegut aquesta figura.”

Sr. Raimundo García

Las multas, cuando son desproporcionadamente altas, respecto a la infracción cometida, resultan injustas y confiscatorias. Aquí en Esplugues las tarifas de la zona verde, son muy diferentes (como es lógico) para un residentes (20 céntimos al día) y un no residentes (1 euro hora)

¿Me puede alguien explicar entonces, Como es que la multa, por olvidarse de poner el ticket (de 90 eurazos!) es idéntica para residentes y no residentes!

En Barcelona ciudad, no poner el ticket en la zona verde, se sanciona con 50 euros 25 con bonificación, un 45% menos de lo que se paga en Esplugues y eso a pesar de que allí, la zona verde es mucho más cara para los no residentes 2'75 euros la hora.

A la vista de todo esto ¿No les parece a ustedes, que se han pasado mucho y que las sanciones son exageradísimas?

El senyor Sanz:

“Bien, la sanción que equivale a un aparcamiento inadecuado es una sanción de tráfico, no es una sanción únicamente que dependa del ayuntamiento, sino que se recoge en el texto refundido de la Ley sobre tráfico y circulación de vehículos a

motor y seguridad vial. Por tanto, en este caso Esplugues lo que está aplicando es un baremo inferior a lo que establece la misma ley, que establece que para las infracciones leves, que es el caso, corresponde aplicar una sanción de hasta 100 euros. En este caso, el Ayuntamiento de Esplugues tiene una sanción de 90 euros para el caso de los estacionamientos indebidos. Por tanto, ésta es la que se viene aplicando y, como decimos, dado que está regulada por una normativa, pues se ajusta plenamente a la legislación vigente, y por tanto no se puede considerar, como usted dice, injusta o desproporcionada ni confiscatoria.

Y en cuanto a la comparación que usted indica sobre el Ayuntamiento de Barcelona, lo único que podemos decirle es que consultando la regulación que tiene el Ayuntamiento de Barcelona, y en su página web, consta que las sanciones de ese tipo serán de 100 euros. Yo no sé si el dato que ha ofrecido usted está contrastado desde otro punto de vista, pero en todo caso lo que recoge la normativa del Ayuntamiento de Barcelona es que esa sanción corresponde a 100 euros.”

El senyor Fernández:

“Buenas noches. Yo tenía varias preguntas, pero voy a dejar que pase la fiesta mayor, ésta de Nadal, que me parece que son estupendas, y luego después ya le pediré una reunión a Edu, también te la pediré a ti, como alcaldesa, y sí te digo, Pilar, que en el parque de la calle Anselm Clavé, donde está el puente, hace tres meses había dos columpios, uno para estos niños ya que tienen de siete a diez años, un poco más o menos, y luego después había un columpio que hace tres meses que ha desaparecido, no sé el motivo ni cómo ni cuándo, pero que hace tres meses que está..., que es para los niños que tienen sobre un año o por ahí, y dicho columpio llevamos ya tres meses sin estar. Gracias.”

El senyor Sanz:

Ho mirarem, i si és així el que hem de fer és reposar-ho, per tant, prenem nota i mirarem de reposar-ho.

El senyor Asensio:

“Desde la Coordinadora de Moviments d’Esquerres queremos preguntar al gobierno municipal y a todos los demás partidos políticos sobre la importancia como un bien

común de la posibilidad de unificar las zonas verdes de aparcamiento de distintos barrios de la ciudad. Actualmente las zonas verdes están fraccionadas por barrios. Esto conlleva que los vecinos de cada barrio, autorizados para aparcar en sus zonas verdes, no puedan utilizar a su vez el resto de zonas verdes de los otros barrios de la ciudad, con sus beneficios tarifarios. Es por eso que pedimos que se estudie la posibilidad de una unificación de las zonas verdes de la ciudad, y que sirvan por igual a todos los vecinos de la ciudad, autorizados para aparcar en las zonas verdes, y puedan hacerlo en ella indistintamente, sea del barrio que sea, con los mismos beneficios tarifarios. Por otro lado, tenemos la convicción de que este ajuste en las zonas verdes beneficiará e impulsaría el comercio local en gran manera.

Y para finalizar, también creemos condición *sine qua non* que antes de realizar cualquier ajuste de este tipo es necesario consultar con asociaciones de vecinos y con la Asociación de Comerciantes de nuestra ciudad. Gracias.”

El senyor Sanz:

“Sobre la pregunta que feia el senyor Santi Asensio, jo crec que hi ha diferents portaveus que ja han posat arguments sobre la taula, especialment en tot cas també el regidor de mobilitat, en Santi Siquier. Estem elaborant el Pla de Mobilitat Urbana, que de fet recull mesures que van en aquest sentit, no?, per afavorir en general la mobilitat i també s’atén, en el cas de l’aparcament i el cas dels moviments en vehicle privat, però sí, probablement van per altres vies o altres camins. De fet, el fet d’unificar les zones verdes jo... Ho podem estudiar, eh? Vull dir, penso que es pot estudiar i podríem afrontar-ho, però sí que hi ha dos arguments: un, que de moment es veu, molt obvi, que és que, la senyora Lúdia Ibáñez ho deia, no tots els ciutadans es podrien beneficiar perquè ara mateix no tenim zones verdes a tota la població; i un altre que també s’ha posat de relleu, que és que el que estem és fent, afavorir la mobilitat, com deia el senyor Torras, en vehicle privat, dintre de la ciutat d’Esplugues, la qual cosa pensem que no és la millor opció, en aquest sentit.

Però bé, jo crec que es pot estudiar, que es pot valorar, i que sí que en tot cas prendre una decisió en un sentit o un altre, doncs, probablement tingui més a veure amb una valoració tècnica de quin resultat podríem obtenir i quins beneficis o inconvenients es podrien obtenir. Per tant, nosaltres estem oberts a estudiar-ho, tot i que inicialment ja dic que veiem difícil que tingui beneficis, eh?, però en tot cas es podria estudiar.”

La senyora Coll:

“Bé. Un text del col·lectiu «Ni muts ni a la gàbia», un col·lectiu antirepresiu. «El 18 de març de 2009 ens vam reunir en aquesta mateixa plaça per denunciar l'imminent ingrés d'un company a presó per protestar de manera activa contra el Pla CAUFEC. En aquell cas, per haver-me penjat durant tres dies a les torres Símbol en el marc de la campanya «Està tot fatal». Aquell dia, igual que avui, denunciàvem i denunciem la mala gestió d'aquest conflicte per part de l'ajuntament. Un ajuntament que ha donat llum verda a la destrucció de la falda de Collserola, per engrandir els beneficis especuladors de SACRESA en aquell moment, i d'algunes entitats bancàries, entre altres propietaris actualment. Un ajuntament que des de l'inici s'ha negat a consultar al poble la seva opinió sobre l'aprovació d'aquest projecte. Tot el contrari, ho ha intentat aprovar de la forma més silenciosa i opaca possible, i ha reprimat durament totes aquelles veus que han informat i opinat al respecte.

Les mesures repressives han anat des del xantatge a les entitats perquè no recolzessin la plataforma contra el CAUFEC, fins a múltiples judicis en els que normalment sempre seien les mateixes persones al banc dels acusats, malgrat que la majoria de vegades no havien estat identificades prèviament. Com va dir un policia un bon dia, *'para callaros tenemos dos armas: la pistola y el bolígrafo'*, una frase que sintetitza molt bé la repressió burocràtica i econòmica que ha dut a terme l'ajuntament des de l'inici de la lluita al carrer.

Gairebé set anys més tard d'aquella protesta en què vam entrar en el ple per expressar el nostre malestar per l'imminent empresonament d'un company, avui ens trobem davant un nou judici pel qual vuit veïns se'ls demana un total de quinze anys de presó, penes multa per valor de 6.300 euros, i 5.050 euros d'indemnització a cinc policies. Tres d'aquestes estan en risc real d'entrar a presó.

Set anys més tard, i a les portes de la reactivació del Pla CAUFEC, parat des de 2010, ens enfrontem a un judici pel penal, on se'ns acusa de desobediència, desordres i atemptats a l'autoritat. Com sempre, ho hem fet assumint la desobediència i la reivindicuem com a eina de lluita. Per això hem pres el carrer sense demanar permís, malgrat que amb la nova llei mordassa això podria implicar entre 600 i 30.000 euros de multa per desordres. Les seves lleis no ens deixaran muts, i seguirem desobeint-les sempre que atemptin contra la dignitat i els drets col·lectius. Ara bé, considerem inassumibles les imputacions per atemptat contra l'autoritat, ja que la lluita contra el Pla CAUFEC sempre ha estat des de la desobediència civil no violenta. Si avui estem aquí és per remarcar la lectura política

d'aquest judici, per assenyalar els culpables d'aquesta mala gestió del conflicte que avui, sigui dit de passada, segueixen venent el poble al millor postor.

Des de «Ni muts ni a la gàbia» denunciem l'evident finalitat repressiva d'aquest judici, que casualment o no coincideix amb la imminent reactivació del Pla CAUFEC. Sembla que encara no han entès que durant la seva repressió nosaltres teixim solidaritat, i que tal i com es va demostrar en l'anterior judici, no tan sols no ens vam callar sinó que ens vam fer més forts. Algunes hem tingut la desgràcia de créixer en un poble en què la majoria absolutista del PSC ha imposat la dictadura del totxo i el caciquisme, i la sort de viure en una oposició al carrer crítica, activa i compromesa. Una oposició que ens ha permès entendre amb nitidesa la diferència entre legalitat i legitimitat, i des del convenciment que la nostra lluita és totalment legítima, seguirem defensant la dignitat col·lectiva, desobeint sempre que calgui les seves lleis. Gràcies a totes per ser-hi, i no ens quedarem ni muts ni a la gàbia.”

El senyor Sanz:

“L'Anna Coll feia lectura d'un manifest.”

El senyor Andreu:

(El principi de la intervenció no ha quedat enregistrat.)

“Bé, millor que no, així no ho podran utilitzar en contra meva.

La jugada quina és? Se sent? La jugada quina és? Que no vull parlar aquí ni del Pla CAUFEC, ni de «Ni muts ni a la gàbia», ni de res així, jo vull parlar d'alguna cosa una mica més preocupant. Aquí fora tenim tot de policies, del Cos de Mossos d'Esquadra i de la Policia Local, que el dia 8 de març del 2009 la Policia Local concretament, va ser qui després d'haver entrat al ple i d'haver passat el que hagués passat aquell dia, que aquí no entrarem a jutjar-ho perquè no cal, ja ho hem parlat més d'un cop, el jutge ja ho jutjarà, però la Policia Local va fer un atestat. És la seva feina. Fa un atestat, i posen els noms de cinc persones que presumptament els han pegat, presumptament els han agredit, i presumptament han trencat moltes coses. De cent cinquanta, només cinc persones, amb molta claredat i molt detall, i tres més que no sabem per què també es van identificar, però a ningú els van demanar el carnet ni a ningú van dir «oye, tú, dame el carnet, que presuntamente has cometido un delito», y eso.

Al cap d'uns anys rebem unes citacions, un procés judicial obert, i com sabeu tots, hem dit i hem explicat, ens enfrontem a un judici pel penal, és a dir, amb possibilitat d'entrar a presó per haver agredit, s'ha suposat, uns policies, tot basat en la seva presumpció de veracitat amb el seu escrit que van fer en el seu atestat, i això a mi em fa pensar una cosa, em genera certs dubtes. Per què només aquelles persones i no totes? Per què no cal identificar-los? Per què se'ls atribueix tants actes, per què va ser tan greu tot el que va passar en aquell ple, i només aquelles persones són les responsables d'aquells fets?

La justícia està feta així, i així va. Ens porten a judici, per sort tindrem un judici, està guai, un jutge imparcial haurà de dictaminar si els policies tenen raó o nosaltres tenim raó. I aquí comença la reflexió i és: estem parlant del 2009, estem al 2015, a portes del 2016. Hem passat un periple en el qual veiem el final del túnel, i la possibilitat d'entrar a presó o no. Hem de gastar diners en advocats, hem de gastar moltes llàgrimes perquè potser entrem a presó. Hem de dubtar si tenim fills o no perquè el nostre fill ens haurà d'anar a visitar a la presó. Hem de dubtar si val la pena, de tots els actes que hem fet, si han sigut tan greus o no, si és legítim o no protestar sense violència, a cara descoberta, dient, parlant. Mai hem fet mal a ningú, i ho sabeu, mai hem fet mal a ningú, hem tingut els rifi-rafes, sí, però mai hem fet mal a ningú. Però tot i això anem a un judici. I tenim la por. Però la por no ens fa callar.

Però aquí no ve la reflexió. Ens enfrontarem al judici com sempre ho hem fet, amb la cara alta, sense negar el que hem fet. Hem desobeït, sempre ho hem dit, davant d'un jutge hem assumit les penes que els jutges ens han dictaminat, fins i tot amb ingressos a presó, hem assumit tot el que sempre ens han dit, però no assumirem atemptats a l'autoritat mai, perquè mai hem pegat a ningú. Però el drama no està aquí, el drama és que aquells policies que aquell dia van fer l'atestat policial i van decidir que cinc persones entre cent cinquanta eren els responsables de tot aquell merder, aquelles cinc persones haurien d'estar durant tants anys aguantant la por d'entrar a presó, a partir del dia d'avui, gràcies a la llei mordassa, i em sap greu, no és qüestió partidista i tot, són fets, eh?, m'és igual si ho ha fet el PP o m'és igual si Esquerra Republicana, qui sigui, és igual, la llei mordassa avui per avui, aquests policies farien l'atestat policial i ens fotrien multes administratives, multes de diners. Multes de 6.000, de 7.000 euros, i no hi hauria cap jutge que dictaminés «*usted ha hecho esto, queda demostrado o no queda demostrado*», el drama està aquí. El drama no és que nosaltres ens enfrontem a penes de presó, el drama no és que haguem tingut por, el drama no és que els nostres fills aprenguin què és la repressió en un sistema democràtic en el qual els seus pares l'únic que han fet és parlar, l'únic que han fet és desobeir, l'únic que han fet és estimar un poble que cada dia es mor més. L'únic que hem fet és això, i ells aprenen això. Però és que el drama està en

què a qualsevol d'aquí –qualsevol d'aquí–li pot passar el mateix si un policia un dia decideix que per a o per b, pel que sigui, perquè li cau bé o li cau malament, no amb motius ideològics, no perquè ens haguem rigut sistemàticament de la seva cara, perquè ho hem fet i ho reconeixem, perquè *frente a la represión y frente a una pistola* nosaltres riem, evidentment. Però no per això, potser perquè li ha caigut malament, aquell policia li pot fotre un «multote», i ningú jutjarà aquells fets.

Aquí està el drama. I aquí, a tall de reflexió, acabem de penjar una pancarta. No, ho sento, Pilar,..."

La senyora alcaldessa:

"No, ho sents, no. A veure, jo et deixo una mica més, però no ho sents."

El senyor Andreu:

"Acabo ja, sí."

La senyora alcaldessa:

"És que d'aquesta manera, no.»

El senyor Andreu:

"Bé, d'aquesta manera un momentet –un momentet."

La senyora alcaldessa:

"Et deixo una mica més, ves pensant en anar tallant, però «ho sento», no."

El senyor Andreu:

"T'ho agraeixo i ho saps, però desobeiré, ho sento. No haver-me posat el micro, era molt més fàcil. Acabo ràpid. Hem tornat a posar la mateixa pancarta que vam posar el 2009. Per posa aquella pancarta, ens demanen un any i mig de presó. Que direu «*tranquilos, tranquilos*, que no et condemnaran». Clar, evidentment que no hem condemnaran, però hi ha la possibilitat que ho facin. I jo he d'enfrontar-me a un judici. Etc, Etc. Però és que el drama està.

I acabo. El policia d'avui, que hi ha aquí baix, pot fer un atestat policial i acusar-nos de desobediència per haver posat una pancarta, i clavar-nos entre 600 i 1.500 euros, i no depèn de res més que el seu criteri, no depèn de res més que les seves ganades de fer-nos patir. Espero que a ningú li passi mai –mai– el que estem passant

nosaltres, les nostres famílies, només pel fet de defensar allò que és just. Només per defensar de maneres no violentes allò que és just. I em sap greu allargar-me, em sap molt greu, però és que és l'única opció que tenim: parlar, parlar, molestar, molestar, parlar i parlar. I ens volen muts i ens volen a la gàbia, però hi haurà llavors que naixeran, i *mala hierba nunca muere. #.*"

La senyora alcaldessa:

"Si així fos, no hagués tingut la paraula durant tant de temps."

El senyor Andreu:

"Evidentment. I s'agraeix."

El senyor Sanz:

"Al senyor Jofre Andreu el que li voldria dir, perquè entenc que també ha fet una reflexió sobre la situació de vostè i d'altres persones encausades en aquest judici, bé, jo simplement li diria que en tot cas, aquest ajuntament en cap moment ha posat una denúncia o ha acusat ningú, ni forma part d'aquest procés. A més, reiterem que ho vam fer en el seu dia, i jo crec que podria parlar en nom de tots els grups municipals presents, que cap de nosaltres desitgem que aquestes persones entrin a presó, més enllà de les penes que pugui sol·licitar el fiscal, però jo crec que amb això ho havíem ratificat i, per tant, estem amb aquesta idea. I sí, en tot cas serà un jutge qui haurà de valorar aquests fets que van passar el 18 de març de 2009, i en funció d'això, doncs, farà la valoració, que és la seva feina, i entenc que farà la seva valoració i dictaminarà. Però tot i així, també reitero que no és la voluntat ni d'aquest grup municipal ni de la resta, que ningú hagi d'entrar a presó per aquests fets. I insisteixo també en què l'Ajuntament en aquest cas no ha promogut cap denúncia.

(Veu de fons.)

T'has referit a l'Ajuntament, però en tot cas, sobre la Policia local sempre hem dit el mateix: nosaltres a la Policia local o a la resta de treballadors municipals no els donem indicacions per fer la seva feina. *(Veu de fons.)* Però bé, no entrem en un debat. Jo simplement volia deixar clar...

(Veu de fons.)

Bé, simplement...

(Veus de fons.)

Ni aquests ni d'altres. I en tot cas, la reflexió que fa és aquesta, però sí que és veritat que vostès han penjat cartells dient que l'Ajuntament els vol posar a la presó, i jo el que volia deixar clar és que no és l'Ajuntament, i en tot cas l'Ajuntament no ha presentat ni ha denunciat ningú.”

(*Veü de fons.*)

La senyora Oró:

“Sí. Al voltant d'aquesta reflexió m'ha vingut al cap la justícia. Resulta que aquests dies estan dient quines són les preocupacions que tenim els ciutadans, i la justícia està a l'últim moment, quan jo crec que la justícia ha de ser la primera. Sóc de les que pensa que sense justícia no hi haurà pau, i Déu n'hi do la quantitat d'agressivitat que actualment tenim en aquest món. La quantitat de males coses. Ho sento, perquè aquests fets em posen... Avui una altra dona a Saragossa s'ha afegit a la llista. I què, tenim lleis, i què? I la justícia, quan actua?”

Em contava una dona l'altre dia que va anar a la Guàrdia Urbana a dir que el seu home li havia pegat, acompanyat de la seva dona. *Ni puto caso*, i perdó per la paraula. I res. I l'advocat: «És que potser t'ho has inventat», i tal. Amb això vull dir que clar, passem per això, perquè... Coses d'aquestes, així. Crec que no... Primer i abans de res, molt bé –molt bé– educació primer de tot, per poder fer moltes coses, però la justícia abans de res. Si no hi ha justícia, no hi haurà pau en aquest món. Això, a les trobades que tinc a vegades amb gent..., cristians de base, els que són *raretas*, que dic jo, sempre ho dic. Alguns diuen que no, que primer pau perquè hi hagi justícia. Jo penso que no. Si no tens pa no podràs fer sopes. Aquesta és la meva impressió.

Avui tenia preparades una sèrie de coses. M'agradaria saber, per exemple, això que ha demanat la senyora de Ciutadans, que ara va per *libre*, quan es produirà, perquè estic molt interessada en la qüestió de com podem caminar per aquestes voreres d'Esplugues. Déu n'hi do Esplugues com està, al mig de tot també encara pots anar a molts llocs, però jo em trobo amb molts impediments en el moment en què vaig per aquest poble meu. Que no és meu, però me l'estimo. Perdó.

Després, avui a Barcelona han dit que s'ha produït..., que 200 habitatges del SAREB passaran a ser fons de la base aquesta. I una de les coses que més m'ha agradat és que no seran totes d'un mateix edifici, on es creïn guetos, sinó que estaran repartits

per tot el poble. Potser que comencéssim a treballar també per aquí en certa manera, no? Gràcies.

I més coses també però ho deixaré perquè avui *me pueden* les coses. Gràcies.”

El senyor Sanz:

“Jo només dues coses, perquè també ha fet una reflexió, però hi ha dues coses, una que sí que en prenc nota, perquè si s’escau i ens ho pot facilitar li agrairíem, perquè ha parlat d’una denúncia a la Guàrdia Urbana sobre violència masclista, i que la Guàrdia Urbana no li ha fet cas. Tenim protocols molt estrictes en aquests casos, sobre aquestes denúncies, i, per tant, si és que ha estat així, si us plau, i sobretot en atenció a la víctima d’aquest cas no podem deixar-ho així. Per tant, si és que ha estat així, que li dic la veritat, m’estranya perquè tenim protocols molt, molt estrictes en aquest sentit, per tant, m’estranya, però si ha estat així, el preocupant hagués estat que aquesta persona es quedés en aquesta situació. Per tant, si la coneix i m’ho pot facilitar d’alguna forma, li ho agrairíem, per poder atendre-la.

I després, sobre les voreres d’Esplugues, bé, anirem millorant. Ella ha fet referència a una en concret que han plantejat avui.

I sobre els habitatges de la SAREB, només com a dada perquè ha dit que a Barcelona hi havia 200, a Esplugues, no sé si és proporcional o no, hauria de fer els números, però en tot cas a Esplugues de la SAREB en disposem de sis habitatges, sis habitatges de la SAREB que estan ja a disposició de famílies amb lloguer social.”